

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 8/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. G.	J. G. został oskarżony o to, że w nocy z 5/6 listopada 2022r. w K., woj. (...), działając nieumyślnie dokonał uszkodzenia ciała A. W. w ten sposób, że w trakcie kłótni z innymi osobami uderzył przypadkowo pokrzywdzoną pięścią w twarz, w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem, które spowodowały naruszenie prawidłowej funkcji narządów ciała pokrzywdzonej na czas powyżej 7 dni.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nieumyślnie uszkodzenie ciała A. W. przez oskarżonego poprzez przypadkowe uderzenie pokrzywdzonej pięścią w twarz, w wyniku którego doznała ona obrażeń ciała w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem naruszających prawidłową funkcję narządów ciała na czas powyżej 7 dni.	wyjaśnienia oskarżonego J. G.	75	
zeznania świadka M. K.	14-15, 86-88		
zeznania świadka A. W.	76-77		
zeznania świadka R. S.	18-19, 77-78		

zeznania świadka S. F. (1)	79		
zeznania świadka S. F. (2)	38, 79-80		
zeznania świadka A. R.	34-35		
zeznania świadka W. N.	42-43		
OCena DOWODÓW			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego J. G.	Oskarżony konsekwentnie zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie nie przyznał się do winy, wyjaśniając, że pomiędzy nim a pijanym kolegą pokrzywdzonej doszło do wymiany zdań, jednakże nikogo wówczas nie uderzył i nie widział momentu kiedy została uderzona pokrzywdzona. Nadmienił, że sam był trzeźwy, gdyż	

		miął rozwozić gości oraz że większość jego znajomych obecnych podczas zajścia była pod wpływem alkoholu (k. 75). Oskarżony zaprzeczył zatem stanowczo zarówno swojemu sprawstwu, jak i winie, a wyjaśnień jego nie podważają żadne wiarygodne dowody.
zeznania świadka A. W.	<p>Pokrzywdzona zeznała, gdy stała z M. K. i R. S. wyszedł oskarżony z innym mężczyzną i nagle zaczęła się szarpanina, w której uczestniczyły też inne osoby. W jej trakcie, gdy chciała odciągnąć M. K., przypadkowo od kogoś dostała pięścią w twarz. Nie widziała kto ją uderzył, ale uderzenie zadała jedna z osób które szarpały się z M. K., odpowiadająca posturze oskarżonemu. W samochodzie zaraz po zdarzeniu M. K., który także został przez kogoś uderzony podał jej imię i nazwisko oskarżonego informując, że to on ją uderzył. Nadmieniła, że nie może wykluczyć, że została uderzona przez inną osobę niż oskarżony oraz że jej koledzy byli pod wpływem alkoholu, a także, że późno zgłosiła zdarzenie policji, gdyż chciała załatwić sprawę polubownie z oskarżonym (k. 76-77). Zeznania świadka są zatem zbyt ogólnikowe i nieprecyzyjne, aby na ich podstawie ustalić stan faktyczny i</p>	

przyjąć za udowodnione twierdzenia oskarżyciela formułującego akt oskarżenia, albowiem świadek swoją relację oparła w zasadzie wyłącznie na rozpoznaniu oskarżonego przez nietrzeźwego w czasie zdarzenia M. K.. Istotnym jest również, że relacja pokrzywdzonej jest sprzeczna z zeznaniami jej kolegów w zakresie tego kiedy M. K. przekazał jej dane oskarżonego, jak i samego przebiegu zajścia, gdyż M. K. i R. S. w toku dochodzenia podali, że uderzenie zadała osoba która dobiegła do szarpiących się. Należy również zauważyć, że pokrzywdzona bez jakiegokolwiek logicznego wytłumaczenia zwlekała ze złożeniem zawiadomienia przez prawie dwa tygodnie, skoro oskarżony po nawiązaniu z nim kontaktu stanowczo odmówił jej rekompensaty finansowej zaprzeczając aby to on ją uderzył. Zwłoka ta uniemożliwiła np. uzyskanie zapisu z monitoringu oraz szybsze przeprowadzenie przesłuchań świadków, co z pewnością zwiększyłoby szanse na szczegółowe ustalenie faktycznego przebiegu zajścia.

zeznania świadka M. K.

Świadek potwierdził na rozprawie zeznania pokrzywdzonej w zakresie początkowego przebiegu zajścia. Dalsza część

jego relacji jest jednakże odmienna, gdyż świadek podał, że został zaatakowany, przewrócony, a następnie uderzany przez kilka osób, w tym oskarżonego przed którego ciosem odchylił się, na skutek czego uderzenie trafiło w pokrzywdzoną. Dodał, że jest pewien, iż uderzenie zadał oskarżony chyba, że jak stwierdził „wyobraźnia mu tak zagrała”, gdyż dookoła było dużo osób które próbowały go trafić oraz że nie pamięta szczegółów wyglądu żadnych osób które go atakowały poza oskarżonym. Nadmienił, że oskarżonego nie znał i nie dostał od nikogo jego danych, jednak na drugi dzień analizując znajomych S. F. (2) na facebooku ustalił dane oskarżonego (k. 86-87). W toku dochodzenia z kolei zeznał odmiennie, że uderzenie przed którym się uchylił zadał oskarżony, dobiegając do niego i dwóch mężczyzn od kłótni z którymi rozpoczęło się zajście. Podał też, że dane oskarżonego uzyskał od innej osoby i dopiero wówczas sprawdził jego profil na facebooku i go rozpoznał (k. 14-15). Świadek po odczytaniu tych zeznań po raz kolejny zmienił wersję wydarzeń podając, że oskarżony będący jedną z osób przez które zaczęło się zajście w pewnym

momencie oddalił się od grupy szarpiących osób, a następnie do tej grupy dobiegł zadając uderzenie (k. 87). Zdaniem sądu nie jest jednak możliwe, aby świadek, który wcześniej spożył znaczną ilość alkoholu przy dynamicznym charakterze zajścia atakowany przez kilka osób zasłaniając się przed ciosami obserwował dokładnie co robił oskarżony w trakcie całego zajścia, zwłaszcza, że nie zapamiętał żadnych szczegółów wyglądu osób, które go faktycznie wówczas uderzyły, a więc kontakt z którymi miał największy. Nie dziwi natomiast fakt, iż świadek zapamiętał właśnie oskarżonego, skoro to kłótnia z oskarżonym zapoczątkowała całe zdarzenie. Zeznania świadka są jak wynika z powyższego całkowicie sprzeczne ze sobą, a także w znacznej części sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonej i R. S.. Z tych względów oraz ze względów opisanych przy omawianiu zeznań A. W. i R. S. nie sposób uznać zeznań jedyne go świadka rozpoznającego oskarżonego na rozprawie jako osobę, która miała zadać uderzenie pokrzywdzonej za wiarygodne.

zeznania świadka R. S.

Świadek w postępowaniu przygotowawczym

podobnie jak M. K. zeznał, że zajście zaczęło się od kłótni z dwoma mężczyznami z którymi doszło do przepychanek, po czym wybiegła grupa osób w tym oskarżony, który przypadkowo uderzył pięścią pokrzywdzoną. Dodał, że następnego dnia od M. K. uzyskał dane oskarżonego (k. 18-19). Na rozprawie natomiast świadek zeznał całkowicie odmiennie, że oskarżony był jednym z dwóch mężczyzn od których zaczęło się zajście, po czym uczestniczył w szarpaninie grupy osób z M. K. w której brało udział ok. 15 osób i gdy pokrzywdzona chciała rozdzielić oskarżonego i M. K. otrzymała przypadkowy cios. Odnośnie rozpoznania oskarżonego wskazał stanowczo, że nie jest w stanie potwierdzić z całkowitą pewnością, iż oskarżony zadał to uderzenie bo nie znał żadnej z obecnych tam osób. Dodał, iż poza tym jednym uderzeniem nie widział w czasie zajścia niczego szczególnego, co musi budzić wątpliwości skoro M. K. zeznał, że był m.in. przewrócony i otrzymał kilka uderzeń (k. 78). Zeznania świadka są zatem w znacznej części niekonsekwentne i sprzeczne same ze sobą, jak i z zeznaniami pokrzywdzonej oraz M. K., co zdaniem sądu również jest wynikiem znacznej

	<p>ilości spożytego alkoholu i dynamicznego charakteru zajścia w którym brała udział znaczna ilość osób. Tym samym również nie sposób uznać ich za wiarygodne.</p>	
<p>zeznania świadka S. F. (1)</p>	<p>Świadek zeznał, że w czasie zajścia był trzeźwy podobnie jak i oskarżony, potwierdzając, iż alkohol spożywali inni uczestnicy imprezy. Podał, iż cały czas w trakcie zdarzenia widział oskarżonego zaprzeczając aby zadawał on jakiegokolwiek uderzenia.</p>	
<p>zeznania świadka S. F. (2)</p>	<p>Świadek zarówno na rozprawie jak w postępowaniu przygotowawczym zeznał, iż nie widział momentu uderzenia pokrzywdzonej. Zeznania świadka niewiele zatem wniosły do sprawy.</p>	
<p>zeznania świadka A. R.</p>	<p>Zeznania świadka nic nie wniosły do sprawy, gdyż świadek zaprzeczył aby widział moment uderzenia pokrzywdzonej.</p>	
<p>zeznania świadka W. N.</p>	<p>Zeznania świadka nic nie wniosły do sprawy, gdyż podał on, iż wyszedł dopiero w momencie gdy pokrzywdzona z oskarżonym odjeżdżali samochodem.</p>	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	D. B. J. B.

<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>	
<p>Przeprowadzone na rozprawie dowody, a w szczególności zeznania świadków A. W., M. K. i R. S. nie potwierdziły w sposób spójny i wiarygodny zarzutu postawionego oskarżonemu J. G.. W ich świetle bezspornym jest jedynie, iż pokrzywdzona w trakcie zajścia doznała obrażeń twarzy na skutek przypadkowego uderzenia przez jedną osobę z grupy w której był oskarżony, natomiast nie można potwierdzić w sposób nie budzący wątpliwości, iż uderzenie zadał właśnie oskarżony. Jak zaznaczono wyżej zeznania wyżej wymienionych świadków są sprzeczne między sobą, jak i wewnętrznie, a przez to nie ma możliwości ustalenia jednoznacznego stanu faktycznego w kwestii ustalenia tożsamości osoby, która spowodowała obrażenia pokrzywdzonej. Nie ma też możliwości uzupełnienia postępowania dowodowego, co zdaniem sądu w znacznym stopniu wynika ze zwłoki w złożeniu zawiadomienia przez pokrzywdzoną. Dlatego też nie ulega w ocenie sądu wątpliwości,</p>	

że w sprawie zabrakło wiarygodnych dowodów potwierdzających sprawstwo oskarżonego. Żadne dowody zebrane w sprawie nie potwierdzają bowiem jego sprawstwa i winy z taką pewnością aby możliwe było przypisanie mu popełnienia przestępstwa z art. 157§3 kk.

Zasadą postępowania karnego jest to, że ciężar dowodu obciąża oskarżyciela. To oskarżyciel musi udowodnić zaistnienie czynu wypełniającego znamiona określonego przestępstwa, sprawstwo oskarżonego oraz zdolność ponoszenia przez niego odpowiedzialności karnej. Musi więc obalić domniemanie niewinności (zob. T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Zakamycze, 2004, wyd. III). W ocenie Sądu oskarżyciel publiczny nie sprostał temu obowiązkowi, albowiem z ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego wynika, że nie ma jakichkolwiek podstaw, by uznać, że J. G. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, gdyż brak jest wiarygodnych dowodów, które bez cienia wątpliwości potwierdzałyby to.

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

II	Konsekwencją uniewinnienia było obciążenie Skarbu Państwa całością kosztów postępowania.	
Podpis		